

บันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

เรื่อง แนวทางการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีหนังสือที่ สป ๐๐๓๒.๐๑๑/๖๓๒๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เพื่อขอหารือ แนวทางการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ได้จัดประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณี สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งที่ประชุมมีมติให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ดำเนินการหารือไปที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตย้อนหลัง กรณี สถานประกอบการที่ขาดการต่อใบอนุญาตหรือประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการจึงขอหารือในกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีฯ พิจารณาเปรียบเทียบปรับสถานประกอบการเรียบร้อยแล้วคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีฯ มีอำนาจให้สถานประกอบการดังกล่าว จ่ายค่าธรรมเนียมใบอนุญาตย้อนหลังนับจากวันที่เริ่มประกอบกิจการจนถึงวันที่ได้รับใบอนุญาตได้หรือไม่ กรณี สถานประกอบการขาดการต่อใบอนุญาตหรือประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๒. กรณี หากสามารถดำเนินการได้ ต้องดำเนินการตามระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอย่างไร

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้พิจารณาประเด็นข้อหารือดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งการต่ออายุใบอนุญาตผู้ประกอบการต้องมายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ หากผู้ประกอบการมายื่นคำขอต่ออายุหลังใบอนุญาตสิ้นอายุผู้ประกอบการต้องยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องพิจารณาอนุญาตอย่างเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ มิใช่การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต และหากมีการประกอบกิจการระหว่างที่ไม่มีใบอนุญาต

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สป ๐๙๔๕.๐๔/๑๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข มีถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ

^๒ มาตรา ๕๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่ เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่น คำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

จะมีความผิดฐานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑^๔ ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการขาดต่ออายุใบอนุญาตเป็นระยะเวลาหลายปีผู้ประกอบกิจการจะมีความผิดตามมาตรา ๓๓ และเมื่อผู้ประกอบกิจการมายื่นขอรับใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องพิจารณาอนุญาตอย่างเป็นทางการรายใหม่ ส่วนระยะเวลาที่ผู้ประกอบกิจการดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินคดีกับผู้ประกอบกิจการตามระยะเวลาที่ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๑

สำหรับกรณีที่ผู้ประกอบกิจการไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดเป็นเวลาติดต่อกันหลายปีและยังคงประกอบกิจการอยู่อย่างต่อเนื่องทุกวันโดยไม่ได้รับอนุญาต สำนักงานอัยการสูงสุด^๕ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวไว้ว่า การกระทำดังกล่าวเป็นลักษณะของการกระทำความผิดต่อเนื่องที่มีเจตนาเดียวถือเป็นการกระทำความผิดเดียว

ส่วนในกรณีที่ได้หารือมาว่า เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีพิจารณาเปรียบเทียบปรับสถานประกอบการที่ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๑ เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจให้สถานประกอบการดังกล่าวจ่ายค่าธรรมเนียมนิมนต์ใบอนุญาตย้อนหลังนับจากวันที่เริ่มประกอบกิจการจนถึงวันที่ได้รับใบอนุญาตได้หรือไม่ เห็นว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีไม่มีอำนาจให้สถานประกอบการที่ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจ่ายค่าธรรมเนียมนิมนต์ใบอนุญาตย้อนหลังนับจากวันที่เริ่มประกอบกิจการจนถึงวันที่ได้รับใบอนุญาต เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจในเรื่องดังกล่าวไว้จึงไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพการส่วนท้องถิ่นควรมีการตรวจตรา แนะนำ และแจ้งเตือนผู้ประกอบการให้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ หากผู้ประกอบกิจการไม่ดำเนินการราชการส่วนท้องถิ่นควรดำเนินคดีตามกฎหมายไม่ควรปล่อยให้มีการขาดต่ออายุใบอนุญาตเป็นเวลาหลายปี

สมชาย ตู่แก้ว

(นายสมชาย ตู่แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๓๐ มกราคม ๒๕๖๐

^๓ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑(๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒(๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒(๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

^๔ มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๕ หนังสือความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๕/๔๖๒๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ (รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่แนบ)